

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka VII.

Vydaná dne 28. listopadu 1918.

Čís. 41.

Nařízení úřadu pro zásobování lidu ze dne 22. listopadu 1918

o obchodu rybami sladkovodními.

§ 1.

Dosavadní ustanovení zákonná o rybách sladkovodních zůstávají v platnosti s těmito změnami a doplňky

§ 2.

Vývoz ryb z území československé republiky jest zakázán. Výjimky z tohoto ustanovení povoluje v případech zvláště pozoruhodných úřad pro zásobování lidu.

§ 3.

Ke každé zásilce ryb dopravovaných uvnitř hranic československé republiky po železnici, parníku nebo po nápravě musí připojeno býti dopravní osvědčení dle vzorce předepsaného v dodatku k nařízení ze dne 4. září 1918, z. ř. č. 326. Osvědčení takové vyhotoví okresní správa politická toho okresu, z něhož se ryba vyváží.

§ 4.

Při prodeji ryb nesmějí býti překročeny tyto nejvyšší ceny:

A. Na hrázi:

Za 100 kg kaprů neb línů . . . . . 300 K,
za 100 kg štik . . . . . 330 K.

B. Ze sádek:

a) při prodeji ve váze přes 50 kg:
za 100 kg kaprů neb línů . . . . . 330 K,
za 100 kg štik . . . . . 360 K;
b) při prodeji drobném do 50 kg:
za 1 kg kaprů neb línů . . . . . 3 K 60 h,
za 1 kg štik . . . . . 3 K 90 h.

C. Prodávají-li ryby obchodníci rybami v místě spotřebním, smí k cenám ryb na hrázi připočtena býti jednotná přírážka 2 K za 1 kg.

Tyto stanovené ceny se v pozdějších měsících nijak nezvyšují.

§ 5.

Toto nařízení nabývá ihned účinnosti.

Ministr:

Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 42.

Nařízení úřadu pro zásobování lidu ze dne 22. listopadu 1918

o všeobecné úpravě spotřeby obilí a mlýnských výrobků.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307, nařizuje se toto:

Článek I.

Nařízení úřadu pro výživu obyvatelstva ze dne 16. ledna 1918, z. ř. č. 16, o „Všeobecné úpravě spotřeby obilí a mlýnských výrobků“ se zrušuje a na jeho místo nastupuje dále uvedené ustanovení:

§ 1.

Pokud nebude ustanoveno jinak, ustanovuje se pro podnikatele zemědělských podniků k vlastní výživě a k výživě příslušníků jeho domácnosti (hospodářství), pokud tyto osoby jsou činny při zpracování půdy, jako zemědělstí dělníci, nebo stálí dozorčí orgánové, počítajíc v to i dělníky a osoby k výměnku oprávněné, i zřizence, jimž za výměnek, nebo mzdu přísluší volná strava, mlýnské výrobky, neb obilí na chléb, 16 kg obilí měsíčně.

§ 2.

Pro ostatní obyvatele činí přípustné množství spotřeby od 18. listopadu 1918 pro osobu:

a) Všeobecně 1400 g mouky týdně, z toho 900 g mouky na chléb a 500 g moučných výrobků;

b) pro těžce pracující osoby a vojsko 2100 g týdně, z toho 1600 g mouky na chléb a 500 g mlýnských výrobků.

Odeběře-li se chléb, počítá se místo 5 g mouky 7 g chleba.

Od 15. prosince 1918 pak stanoví se přípustné množství spotřeby takto:

a) všeobecně 2100 g mouky týdaě a z toho 1350 g mouky na chléb a 750 g mlýnských výrobků (mouky vařivé, krup, ovesné rýže, krupice a pravé rýže);

b) pro těžce pracující osoby a vojsko 3150 g týdně, z toho 2250 g mouky na chléb a 900 g mlýnských výrobků (mouky vařivé, krup, ovesné rýže, krupice, pravé rýže).

Pro děti až do dovršení 3. roku věku, lze přípustné množství k žádosti přednosty domácnosti, matky neb osoby, již náleží o děti pečovat, zcela nebo z části odebrati příslušné množství krupice, ovesných vloček neb ovesné krupice. Ženy kojící do jednoho roku považovati jest jako těžce pracující.

§ 3.

Zemská politická správa určí, v jakém předpokladu lze těžce nemocným osobám poskytnouti výhod při odběru mlýnských výrobků.

Článek II.

Od 8. prosince 1918 budiž vydávání úředních výkazních lístků o spotřebě chleba a mouky (chlebenek) pro všechny spotřebitele zastaveno a buďtež chlebenky vydávány od té doby jen osobám, které předloží písemné, přednostou domácnosti podepsané prohlášení, že nemají ve své domácnosti více jak 7 kg mouky na osobu. Osobám, jež prohlásí, že mají toliko mouku chlebovou v množství přesahujícím 7 kg na osobu, buďtež nadále vydávány výkazní lístky pouze na vařivou mouku, které se utvoří přistříhnutím ústřížků znějících na chléb, osobám pak, jež prohlásí, že mají pouze zásoby vařivé mouky přesahující 7 kg na osobu, buďtež nadále vydávány výkazní lístky znějící na chléb, t. j. bez ústřížků znějících na mouku. Má-li kdo obilí, jehož nabyl do dne vyhlášení tohoto nařízení, může si je nejdéle však do 31. prosince 1918 dáti v námezdním mlýně na předepsaný, okresním politickým úřadem vydaný mlecí výkaz semlíti, vzdá-li se moučenek, případně chlebenek, na dobu, po kterou má vystačiti s množstvím získaných mlýnských výrobků dle přípustné spotřební dávky v § 2 tohoto nařízení stanovené, nejvýše však do 31. července 1919. Zásoby obilí nad tuto dobu nutno odvésti příslušnému komisionáři Zemského obilního ústavu za náhradu platné přejímací ceny.

Zamlčí-li se v prohlášení přednosty domácnosti zásoby, buďtež okresní politickou správou Národního výboru prohlášeny za propadlé ve

prospěch Zemského obilního ústavu. Domovní prohlídky prováděti směji z rozkazu okresní politické správy pouze její úřední orgány.

Článek III.

Toto nařízení nabývá ihned účinnosti.

Ministr:

Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 43.

Nařízení ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 22. lis opadu 1918 o zřízení Československé vývozní a dovozní komise.

§ 1.

Pro přechodnou dobu zřizuje se „Československá vývozní a dovozní komise“, jejíž působnost vztahuje se na celou oblast Československého státu.

§ 2.

Československá vývozní a dovozní komise skládá se ze správní komise a z odbornického sboru.

Správní komisi tvoří 6 členů, jež jmenuje vláda, a to jednoho ministerstvo pro správu obchodu, průmyslu a živností, jednoho ministerstvo pro zásobování, jednoho ministerstvo financí, jednoho ministerstvo orby, jednoho ministerstvo železnic a jednoho ministerstvo veřejných prací.

Do odbornického sboru vysílají po jednom zástupci Obchodní a živnostenské komory, Živnostenská a obchodní a průmyslová ústředna v Hradci Králové, Zemědělské rady, Ústřední jednota českých hospodářských společenstev v Praze, Ústřední jednota českých hospodářských společenstev v Brně, Jednota českých hospodářských společenstev v Opavě, komise pro přechodní hospodářství, rada československých živnostníků, živnostenská rada moravská, Ústřední svaz českých průmyslníků, zemské jednoty řemeslnických a živnostenských společenstev, zemské jednoty obchodních gremií, obchodnická jednota v Brně, Ústřední svaz obchodních organizací v Praze, oba vývozní spolky, Československé odborové sdružení dělnické, česká obec dělnická, velkonákupní družstvo dělnické, Svaz českých bank, zemské finanční ředitelství v Praze a vývozní kancelář obchodní a živnostenské komory pražské.

Další členové mohou býti kooptováni, souhlasí-li správní komise.

§ 3.

Do působnosti československé vývozní a dovozní komise náleží: